

Posudek vedoucí diplomové práce

Jméno studenta: Pavlína Klimešová

Název diplomové práce: Naděje a smysl člověka: srovnání pojetí lidské existence u Gabriela Marcela a Alberta Camuse

Vedoucí práce: PhDr. Wendy Drozenová, Ph.D.

Diplomová práce Pavlína Klimešové „*Naděje a smysl člověka: srovnání pojetí lidské existence u Gabriela Marcela a Alberta Camuse*“ splňuje požadavky, kladené na diplomovou práci, a to jak po stránce formální, tak i obsahové.

Práce si klade za cíl na základě rozboru některých společných klíčových motivů u obou filosofů dospět ke srovnání jejich pojetí lidské existence a na základě toho pak ozřejmit jejich příbuzné i odlišné pohledy na lidskou existenci, a to se zvláštním zřetelem na téma naděje. Struktura práce i metoda odpovídají zadanému cíli. Po krátkém úvodu, který má zčásti osobní charakter, neboť v něm autorka vypovídá o tom, proč právě téma naděje pro ni mělo (v danou dobu) zvláštní význam, následují kapitoly věnované rozboru nejprve Marcelovy a následně Camusovy filosofie, a za nimi pak kapitola nazvaná podle záhlaví celé práce, Naděje a smysl člověka: srovnání pojetí lidské existence u Gabriela Marcela a Alberta Camuse. Tato kapitola, po níž následuje již jen shrnující závěr, je hlavním přínosem autorčiny práce, a je tedy i hlavním základem pro její celkové hodnocení. K formální stránce je nutno dodat, že se práce opírá o literaturu, která je relevantní, i když nijak zvlášť rozsáhlá, a autorka s ní pracuje s porozuměním. Práce má celkem 71 stran a její jazyková stránka má dobrou úroveň.

Nezbytným předpokladem pro klíčovou závěrečnou kapitolu, která prokazuje rysy originality a tvůrčí práce, byla analýza filosofie obou myslitelů. Práce se nejprve a ve větší podrobnosti zabývá G. Marcelem - jakožto filosofem naděje - a kromě jeho vlastních děl vychází při jeho interpretaci zejména z prací Pelušky Bedlové. Po analýze Camusova myšlení, která je také už zaměřena na jeho koncepci naděje, následuje komparace jejich společných motivů, které autorka vytypovala: Probuzení z každodennosti; Sebevražda; Obětování za vyšší dobro; Smrt; Naděje a smysl člověka. Srovnání obou filosofů není neseno zájmem historicko-filosofickým, ale směřuje k hlubšímu porozumění otázkám lidské existence a k osvětlení samotného tématu naděje. K tomu autorka nalézá přínosy u obou myslitelů, které jsou zčásti shodné a zčásti odlišné: „Naděje v podobě revolty A. Camuse i Marcelova naděje je činná, tvořivá, obnovující, pohyblivá, otevřená. Viděli jsme však, že každá z těchto vlastností je autory brána v rozdílném smyslu. Naděje u Gabriela Marcela přesahuje lidské zkušenosti, zatímco Albert Camus v lidské zkušenosti zůstává.“ Autorka vyslovuje, že člověk hledající smysl života může nalézt určitou inspiraci u z těchto myslitelů.

Práce prokazuje schopnost porozumět filosofické literatuře a originálním a přínosným způsobem s ní pracovat.

Navržená známka: výborně

Otázka k obhajobě: Které myslitele (kromě Camuse) pokládáte za blízké filosofii G. Marcela a v jakém ohledu?

Datum 7.8.2020

Podpis vedoucí diplomové práce.....

PhDr. Wendy Drozenová, Ph.D.